

dilectus à Deo & hominibus, Pontificem antiquæ Romæ, in depositione Anthimi, & prædictorum hæreticorum, tanquam olim Petrum magnum Apostolum Romanis, in depositione Simonis Cretiani. Iste ergo honorabilis vir, sciens per libellos plurimorum nostrorum ea, quæ inique contra Ecclesiæ præsumpta fuere, ea ipso visu semel accipiendo, neque ad visum suscipere voluit Anthimum furentem aduersus canones: sed nunc iuste eiecit de sacerdotali sede ciuitatis suæ: & coopitulante, & coadunato Catholicæ fidei & diuinis Canonibus vestro imperio, præfecit ipsi Ecclesiæ sanctissimum Mennam, rectæ fidei, & vitæ pudicæ, & honestæ conuersationis, & infirmantium sibi in iniungenda dispensatione approbatissimum.]

Hæcce aliaque huiusmodi à summis Pontificibus Synodicè, ut moris tunc erat in rebus magni momenti, hoc est ex Synodoru siue generali, siue Occidentalium sententia, ut plurimum facta esse non ignoro: sed non obstat quo minus eos Constantinopolitani Patriarchæ superiores agnoscamus, cum Syndicis semper per legatos præfuerint, aut eas confirmari int, ipseque generales nomine Romanorum Pontificum saepius Decreta similia ediderint. Id de Ephesina certum est, cum ab eius Patribus circa eius celebrationem & Nestorij condemnationem scribatur, [Antequam sanctissima hæc Syndodus conueniret, Cælestinus Sanctissimus magnæ Romæ Episcopus per litteras suas indicauerat, Cyrilloque Sanctissimo Deoque dilectissimo magnæ Ciuitatis Alexandrinæ Episcopo, vt suas vices subiret, commiserat.] Et alibi^b [coacti per Sacros Canones & Epistolam Sanctissimi Patris nostri, & comministri Celestini Romanæ Ecclesiæ Episcopi, lachrimis subinde perfusi ad lugubrem hanc contra eum sententiam necessario venimus.] Idem Patres Chalcedonenses ad Leonem fatentur his verbis. [Quibus quidem sicut membris caput præeras in his, qui tuum tenebant ordinem, bencoualentiam preferens.] Quapropter nonnisi his verbis sententiā aduersus Dioſcorū protulerunt. [vnde Sanctissimus & Beatissimus Archiepiscopus magna & senioris vrbis Romæ^c Leo, per nos & per præsentem sanctam Synodū, vna cum ter Beatissimo & omni laude digno Beato Petro Apostolo qui est Petra & crepidō Catholicæ Ecclesiæ, & rectæ fidei fundamentum nudauit cum tam Episcopali dignitate, quam ab omni Sacerdotali Ministerio.]

De Patriarcha Alexandrinæ Ecclesiæ, quod Romano subiectus extiterit, indicare videtur, exemplum Dionysij huius vrbis Antistitis, apud Dionysium Romanorum Episcopum accusati; cum nonnisi ante superiorem accusations institui soleant: maximeque fauet quod eius iudicium subire non recusarit, imo libellos, & Apologiam miserit, vt se ab hæreticorum sententia alienum esse probaret. Eadem ratione ductus Ioannes Talaia eiusdem sedis Patriarcha, inquit Liberatus, electus de sede Alexadrina propter Petrum Moggum, sumptis à Calendione Antiocheno Synodici intercessionis litteris Romanū Pontificem Simplicium appellavit. Sed quis non legit apud historiæ scriptores Athanasiū Alexandrinum ante hunc, Iulij Romani sententia absolutum, suæque sedi redditum, sicut & Paulum Constantinopolitanum, Asclepam Gazæ, Marcellum Ancyra, & Lucium Adrianopoleos. Id narrat Socrates^e his verbis: [Iulus verò, quoniam Ecclesia Romana priuilegium præter cæteras obtinebat, litteris suis ad Episcopos Orientis liberius perscriptis, illorum partes tueri studet: in Orientem literas mittit, quo

ALEXANDRINVS
PATERARCHA
SVB ROMANO: